

MVCRX09DAGA7
prvotní identifikátor

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor azylové a migrační politiky
Nad Štolou 936/3
P. O. BOX 21
170 34, Praha 7

Č.j.: MV-129452-2/OAM-2026

Praha, 26.08.2026

ROZHODNUTÍ

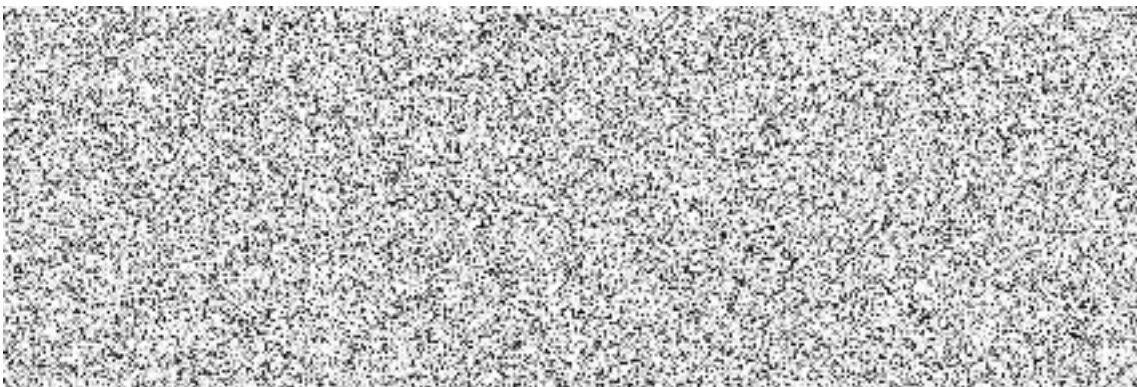
Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen „MV“), odbor azylové a migrační politiky, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), posoudil žádost o poskytnutí informací, kterou dle § 14 tohoto zákona dne 10. srpna 2026 podala paní [REDACTED] prostřednictvím datové schránky. Prostřednictvím svého dotazu žadatelka žádá o informace ohledně postupu na pracovišti odboru azylové a migrační politiky v Liberci.

Žádost o poskytnutí informací ze dne 10. 08. 2026 se dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítá ve všech bodech, a to s odkazem na § 2 odst. 4 tohoto zákona.

Odůvodnění:

Dne 10. srpna 2026 byla prostřednictvím datové schránky povinnému subjektu doručena žádost o poskytnutí informací, podaná dle § 14 zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím výše uvedený žadatel žádá poskytnutí níže uvedené informace:

„[...]

1.
- 2.
- 3.
4. *K podání žádosti jsem měla připraveny zejména tyto podklady: platný cestovní doklad, průkaz o povolení k pobytu, pracovní smlouvu se svým zaměstnavatelem, doklady o výši příjmu, nájemní smlouvu jako doklad o zajištění ubytování, osvědčení o vykonání zkoušky z českého jazyka na úrovni B1 a B2, doklad o absolvování doktorského studia v českém jazyce, doklad o úspěšném složení státní doktorské zkoušky a vysokoškolský diplom.*
5. *Moje žádost nebyla přijata. Bylo mi ústně sděleno, že žádost o povolení k trvalému pobytu podat nemohu, neboť doba platnosti mé zaměstnanecké karty musí ke dni podání činit nejméně 3 měsíce, a dále že mám nejprve vyčkat rozhodnutí o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty.*

6. O tomto postupu mi nebylo vydáno žádné písemné vyhotovení. Neobdržela jsem usnesení, sdělení, protokol ani jiný doklad osvědčující, že jsem se dne 10. 8. 2026 dostavila a že přijetí mého podání bylo odepřeno, a to ani na vyžádání.
7. Prostudovala jsem relevantní ustanovení zákona o pobytu cizinců, zejména § 68, § 69 a § 70, jakož i informace zveřejněné na internetových stránkách Ministerstva vnitra (mv.gov.cz) a na Informačním portálu pro cizince (ipc.gov.cz), včetně seznamu náležitostí žádosti o povolení k trvalému pobytu. V žádném z těchto pramenů jsem nenalezla podmínku, podle níž by žadatel musel být ke dni podání žádosti držitelem pobytového oprávnění s minimální zbytkovou dobou platnosti 3 měsíců.
8. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu na žádost vydá cizinci, který ke dni podání žádosti pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 5 let. Rozhodným okamžikem je tedy den podání žádosti, nikoli zbytková doba platnosti dosavadního pobytového oprávnění.
9. Podle § 37 odst. 3 a § 45 odst. 2 správního řádu platí, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit, popřípadě jej vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Podle § 44 odst. 1 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost došla věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Podle § 4 odst. 2 správního řádu poskytne správní orgán dotčené osobě v souvislosti se svým úkonem přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech.

Zdvořile Vás proto žádám o písemné sdělení odpovědi na následující dotazy:

1. Podle kterého konkrétního ustanovení právního předpisu (uveďte prosím označení předpisu, paragraf, odstavce a písmeno) je stanoven požadavek, aby doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žadatele činila ke dni podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nejméně 3 měsíce?
2. Nevyplyvá-li takový požadavek z právního předpisu, opírá se popsáný postup pracoviště o interní pokyn, metodický materiál nebo jiný vnitřní akt řízení? Pokud ano, žádám o sdělení jeho označení a o poskytnutí jeho relevantní části.
3. Podle kterého ustanovení právního předpisu je pracoviště oprávněno nepřijmout podání žádosti o povolení k trvalému pobytu, tedy postupovat jinak než způsobem předvídaným § 37 odst. 3, § 44 odst. 1 a § 45 odst. 2 správního řádu?
4. Vydává pracoviště OPC Liberecký kraj žadateli v případě, že jeho podání nepřijme, písemný doklad o této skutečnosti (usnesení, sdělení nebo protokol)? Pokud ano, z jakého důvodu mi takový doklad dne 10. 8. 2026 vydán nebyl?

Žádám o písemnou odpověď ve lhůtě 15 dnů ode dne přijetí této žádosti podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[...]"

Má-li povinný subjekt při projednání předmětné žádosti postupovat v mezích zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého je tato žádost podána, musí brát ohled na ustanovení § 2 odst. 4 tohoto zákona, podle něž se *povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*

Ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. je třeba vykládat rovněž s ohledem na skutečnost, že účelem informační povinnosti není poskytování individuálního právního poradenství ani předběžné posuzování právních důsledků konkrétního jednání žadatele či jiné osoby. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011-70, uvedl, že toto ustanovení má chránit povinné subjekty před žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci nebo o provedení právního výkladu:

„[18] Jak uvedl Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010 – 86, ve věci *Oživení, o. s. (publ. pod č. 2128/2010 Sb. NSS)*, ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím upravuje tři samostatné okruhy situací. Jejich jednotícím prvkem je, že se týkají žádosti o informace, které dosud neexistují a povinný subjekt by je musel teprve vytvořit, aby mohl

žádosti vyhovět (shodně viz Furek, A. – Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. Praha: Linde, 2010, s. 57).

[19] Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat dle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, jíž povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod. (viz rozsudek ve věci Oživení, cit. v bodě [18] shora).“

V posuzované žádosti žadatelka nejprve popsala okolnosti své návštěvy pracoviště Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra pro Liberecký kraj dne 10. 8. 2026, při níž podle svého vyjádření zamýšlela podat žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Uvedla, že její žádost nebyla přijata a že jí bylo ústně sděleno, že doba platnosti její zaměstnanecké karty musí ke dni podání žádosti činit nejméně tři měsíce a že má nejprve vyčkat rozhodnutí o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Současně uvedla, že o tomto postupu neobdržela žádný písemný doklad.

Na základě takto popsaného skutkového stavu se žadatelka ve výše uvedených dotazech domáhá sdělení konkrétních ustanovení právních předpisů, z nichž má vyplývat požadavek nejméně tříměsíční zbývající doby platnosti dosavadního pobytového oprávnění, popřípadě oprávnění pracoviště nepřijmout žádost o povolení k trvalému pobytu.

Ačkoli jsou uvedené dotazy formulovány jako žádost o označení konkrétních ustanovení právních předpisů, jejich zodpovězení by nebylo možné pouhým zpřístupněním textu právního předpisu nebo jiné existující zaznamenané informace. Povinný subjekt by musel vyložit příslušná ustanovení zákona o pobytu cizinců a správního řádu, posoudit jejich vzájemný vztah, podřadit pod ně žadatelkou popsané okolnosti a následně formulovat právní závěr, zda jí popsaný postup pracoviště měl oporu v právních předpisech a zda byl v souladu s pravidly pro přijímání podání a zahájení správního řízení.

Takové posouzení představuje vytvoření individuálního právního stanoviska ke konkrétnímu postupu správního orgánu. Nejde tedy pouze o zpřístupnění informace, kterou má povinný subjekt již zaznamenanou, ale o provedení nové právní analýzy a formulování právního závěru ve vztahu ke skutkovému stavu tvrzenému žadatelkou. Řízení podle zákona č. 106/1999 Sb. přitom neslouží jako prostředek k přezkoumání správnosti postupu konkrétního pracoviště ani k poskytnutí právní konzultace účastníkovi ve věci jeho pobytového oprávnění.

Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že se dotazy vztahují k již uskutečněné návštěvě pracoviště. Rozhodující je, zda žadatelka požaduje zpřístupnění existující zaznamenané informace, nebo zda má povinný subjekt požadované právní hodnocení teprve vytvořit. Povinný subjekt by musel nově zaujmout právní stanovisko k zákonnosti žadatelkou popsaného postupu.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011-70, uvedl, že účelem § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. je chránit povinné subjekty před žádostmi o „*zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci*“ a o provedení právního výkladu. Skutečnost, že žadatelka nepíše výslovně o právní radu, proto sama o sobě nemění materiální povahu jeho požadavku. Povinný subjekt by i v takovém případě musel vytvořit nové právní stanovisko použitelné jako rada pro budoucí jednání, nikoli pouze zpřístupnit informaci, kterou již má zaznamenanou.

Zákon o svobodném přístupu k informacím ukládá povinnému subjektu zpřístupňovat existující zaznamenané informace vztahující se k jeho působnosti. Nezakládá však obecnou povinnost provádět na žádost individuální právní rozbor, hodnotit zákonnost žadatelem popsaného postupu nebo vytvářet nové právní stanovisko.

Na základě zásady vstřícnosti veřejné správy, jak ji definuje § 4 odst. 1 správního řádu, povinný subjekt přesto sděluje následující:

Povinný subjekt kontaktoval pracoviště oddělení pobytu cizinců v Liberci se žádostí o vyjádření k dané situaci. Po jejím prošetření a posouzení vedením pracoviště se povinný subjekt za odbor azylové a migrační politiky za vzniklou situaci žadatelce omlouvá s konstatováním, že s nejvyšší pravděpodobností došlo k vzájemnému nepochopení a nesprávnému výkladu ustanovení zákona. Zároveň povinný subjekt konstatuje, že si je vědom, že dne [REDAKCE] navštívila žadatelka pracoviště znovu a žádost o trvalý pobyt již úspěšně podala, čímž je dana situace za povinný subjekt vyřešena.

K jednotlivým bodům povinný subjekt proto sděluje:

Ad 1: Právní základ požadavku na nejméně tříměsíční platnost dlouhodobého pobytu ke dni podání žádosti o trvalý pobyt

Takový právní předpis neexistuje.

Ad 2: Existence a obsah interního aktu, o který se uvedený požadavek případně opírá

Nejedná se o žádný takový postup jak odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, tak ani samotného oddělení pobytu cizinců Liberecký kraj.

Ad 3: Právní základ oprávnění pracoviště nepřijmout žádost o povolení k trvalému pobytu

Takový právní předpis neexistuje a žádosti jsou v případě jasného vyjádření zájmu podát žádost vždy přijímány.

Ad 4: Vydávání písemného dokladu o nepřijetí žádosti a důvod jeho nevydání dne 10. 8. 2026

Obecně jsou potvrzení vydávána jen na výslovné vyžádání klienta.

Poučení:

Dle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, lze proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím povinného subjektu podat odvolání k nadřízenému orgánu, resp. k ministru vnitra. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím činí odvolací lhůta 15 dnů a počítá se ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí.

Mgr. et Mgr. Pavla Novotná
ředitelka odboru